

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษา
ต่างชาติ ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*
DEVELOPMENT THAI LANGUAGE CONVERSATION TALKING BOOK
FOR INTERNATIONAL STUDENTS WHO STUDY THAI AS A SECOND
LANGUAGE AT CHIANG RAI
RAJABHAT UNIVERSITY

อรทัย ชันโท

Oratai khanto

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Chiang Rai Rajabhat University, Thailand.

Email: orataikhanto@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาจีนที่เรียนในหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ จำนวน 5 บทเรียน แบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัยจำนวน 40 ข้อ แบบประเมินการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) 5 สถานการณ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ แบบมาตราส่วนประเมินค่า จำนวน 15 ข้อ ข้อคำถามแบบเปิด 1 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่า E1/E2 ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ มีประสิทธิภาพ 82.43/83.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ทักษะการเรียนรู้ก่อนเรียน

* Received: 2 January 2564; Revised: 12 March 2564; Accepted: 20 April 2564

กับหลังเรียนของผู้เรียนหลังได้รับการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.41 3) ความ
พึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอน
สนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด
 $\bar{X} = 4.66, S.D = .51$

คำสำคัญ : หนังสืออิเล็กทรอนิกส์, การสนทนาภาษาไทย, นักศึกษาต่างชาติ

Abstract

This research aims to develop talking books for teaching and learning basic Thai conversation for foreign students Chiang Rai Rajabhat University, To compare the pre-test and post-test scores of the learners. Meanwhile, it also revealed the satisfaction of the students toward the developed packages. The population used in this research were: There were 50 Chinese students studying in the Thai language and culture program, semester 3 of the academic year 2020. The data collection tools consisted of 5 talking books for teaching basic Thai conversation for foreign students, a set of multiple-choice test (40-item) and a satisfaction evaluation form which contained 15 items of rating scale questions and subjective question. The data was analyzed according to E1/E2 method, mean, percentage, and standard deviation. The results revealed that; 1. Talking books for teaching and learning basic Thai conversation for foreign students Chiang Rai Rajabhat University was at 82.43/83.26 which is higher than the standard criteria 80/80. 2. The average score of international students who study Thai as a second language' posttest was increased by 25.41 percent after learners have developed Thai conversation skills in daily life as they study with talking book. 3. Student's satisfaction towards Talking Book for teaching and learning basic Thai conversation for foreign students. At the highest level $\bar{X} = 4.66, S.D = .51$

Keyword : Talking Book, Thai language conversation, International students

บทนำ

การสนทนาเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน มนุษย์มีการคิดภาษาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน การสนทนาเป็นเครื่องมือในการคิดและการสื่อสารอย่างหนึ่ง ก่อให้เกิดองค์ความรู้ ความคิดและความเข้าใจในสรรพสิ่งต่างๆในสังคม ดังที่ วรวรรธน์ ศรียาภักย์ (2557) กล่าวว่า ภาษาของมนุษย์นั้นนับว่าเป็นมรดกอันวิเศษ เพราะใช้เป็นเครื่องมือในการคิดและการสื่อสาร ก่อให้เกิดภูมิปัญญาอันจะสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างมหาศาล การสื่อสารจึงนำมาซึ่งสาระความรู้ต่างๆ จากผู้ส่งสาร ทำให้เกิดการรับรู้ความหมายและสาระเรื่องราวที่ต้องการ

การสนทนาสื่อสารกันในการแต่ครั้งจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ในทุกกลุ่มสังคม กอฟฟ์แมน (Goffman, 1981 : 14) นักสังคมวิทยาคนกลุ่มเน้นปฏิสัมพันธ์ กล่าวว่า การสนทนา (conversation) คือ การพูดที่ปรากฏในกิจกรรมของคนกลุ่มเล็กๆ ที่รวมกันในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ให้ดำเนินต่อไปได้ การสนทนาจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกัน ยิ่งในยุคปัจจุบันที่มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็ว มีการเชื่อมโยงข้อมูลสื่อสารกันทั้งภายในกลุ่มสังคมเดียวกันและการสื่อสารระหว่างประเทศ ดังที่ เมตตา วิวัฒนานุกูล (2548; อ้างอิงจาก Cushner และ Brislin, 1996) กล่าวว่า มนุษย์มีการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมกันด้วยวัตถุประสงค์นานาประการ

ด้วยเหตุนี้แต่ละประเทศหรือแต่ละสังคมจึงให้ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาที่สองเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันตามวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่นเดียวกับภาษาไทยที่มีใช้เพียงภาษาประจำชาติที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันภายในประเทศเท่านั้น ยังเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างประเทศ ดังนั้นสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศหลายแห่งต่างต้องการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ดังที่รุ่งฤดี แผลงศร (2560) กล่าวว่า ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงฐานะและบทบาทของภาษาไทยและการเพิ่มจำนวนผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาจีน สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาได้ร่วมมือกันสถาบันอุดมศึกษาของไทยจัดนิทรรศการการศึกษาในต่างประเทศ ทั้งสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และจีน ซึ่งยุคนี้เป็นนโยบายเชิงรุกด้านการศึกษาและอุดมศึกษาไทย เป็นการรองรับการเปิดประเทศด้านการศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง เนื่องจากตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนบนและติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ จึงได้เปิดหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาที่สองทั้งหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาวตามโครงการความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (MOU : Memorandum Of Understanding) เพื่อรองรับนักศึกษาต่างชาติโดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีนที่สนใจเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย

อย่างไรก็ตามปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองสำหรับชาวต่างประเทศก็พบปัญหาที่สำคัญหลายประการ จากประสบการณ์ตรงในการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องสนทนาที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับบริตนาพร แสนใหญ่ (2553) ที่พบว่า ปัญหาในเรื่องการสื่อสารของนักศึกษาจีนที่การสื่อสารผิดและการสื่อสารไม่เข้าใจตรงกัน ทำให้เกิดปัญหา ในการสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาลี ศรีพุทธาธรรม (2548) ซึ่งได้สรุปสาเหตุของปัญหาการสนทนาไว้ 3 ประการ คือ ประการแรกสาเหตุจากความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและภาษาจีน ประการที่สอง สาเหตุจากผู้เรียน เช่น ผู้เรียนจำคำศัพท์ไม่ได้ ผู้เรียนเรียงลำดับคำไทยเป็นประโยคไม่ได้ หรือผู้เรียนสับสนที่ต้องเรียนรู้สัทอักษรสากล (IPA) ซึ่งใช้แทนเสียงภาษาไทยกับระบบสัทอักษรจีน (Pin Yin) และประการที่สาม คือ ตำรา เอกสาร แบบฝึกทักษะเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาไทยให้แก่ผู้เรียน มีน้อย และบางส่วนที่มีก็ยังมีปัญหาเรื่องการจัดทำไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทำให้คุณภาพของ การเรียนแตกต่างกัน ทำให้เกิดเป็นปัญหาในการเรียนการสอนและการสื่อสารได้

อีกทั้งจากเหตุการณ์โรคติดต่อโรคโควิด 19 ซึ่งเป็นไวรัสที่กำลังระบาดในหลายประเทศในปัจจุบัน ส่งผลให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศไม่สามารถเดินทางกลับเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยได้ ต้องใช้วิธีการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ทำให้การเรียนการสอนในรายวิชาการพูด การสนทนา ไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกฝนการสนทนาน้อยกว่าการเรียนการสอนในชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนพูดสนทนาภาษาไทยได้น้อยและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาในรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาที่สอง โดยลักษณะพิเศษของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ คือ มีความสะดวกและรวดเร็วในการค้นหาและนักศึกษาสามารถศึกษาเนื้อหาไปพร้อมๆกันกับผู้อื่นได้ โดยไม่ต้องรอให้อีกฝ่ายหนึ่งส่งคืนหนังสือให้ห้องสมุดเหมือนหนังสือในห้องสมุดทั่วไป และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีวิธีการจัดเก็บที่เป็นทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงต่างๆ และนำเสนอข้อมูลด้วยการเชื่อมโยงเนื้อหาหรือสิ่งสัมพันธ์กันเข้าด้วยกัน (ศิริพร บุญเรือง, 2556) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเรียนรู้ได้อย่างไม่จำกัดทั้งในส่วนของเวลาและจำนวนครั้งในการเรียน

ทั้งนี้จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยจึงมีความสนใจการนำบทสนทนาภาษาไทยมาสร้างเป็นนวัตกรรม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนในบริบทการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์ที่เกิดโรคโควิด 19 ซึ่งผู้เรียนสามารถฝึกฝนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเรียนอยู่ในประเทศไทยหรือต่างประเทศ อีกทั้งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการในการ

เรียนรู้ภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติที่มีความสนใจเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและสามารถพูดสนทนาภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ ที่พัฒนามีคุณภาพในระดับดี
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักศึกษามีความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีขอบเขตการวิจัยดังรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้นคือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การสนทนาภาษาไทย และระดับความพึงพอใจจากการเรียน

1.2 ด้านเนื้อหา

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาภาษาไทย จำนวน 5 บทเรียน ที่ใช้ประกอบในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2

1.3 ประชากร

ประชากร เป็นนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย (ศศ.บ. 4 ปี) ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2563 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 50 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรเรียนในหลักสูตรศิลปศาสตร วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย (ศศ.บ. 4 ปี) ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2563 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถจำแนกตามลักษณะการใช้ดังนี้

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ จำนวน 5 บทเรียน ซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการนำคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาร้อยเรียงเป็นประโยคเพื่อการสื่อสารเป็นเนื้อหาในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยเนื้อหาของหนังสือประกอบด้วย วัตถุประสงค์ คำศัพท์ไทย แบบฝึกทักษะ กิจกรรม แบบฝึกหัด การประเมิน

2. แบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัยจำนวน 40 ข้อ

3. แบบประเมินการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันที่ใช้เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) 5 สถานการณ์

4. แบบสอบถามความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ แบบมาตราส่วนประเมินค่า จำนวน 15 ข้อ ข้อคำถามแบบเปิด 1 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ จำนวน 5 บทเรียน ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการพัฒนาดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและหลักการออกแบบและพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาในรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย 2 ตามหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยผู้วิจัยได้นำเนื้อหาสาระการพูดในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของรายวิชาดังกล่าวมากำหนดสร้างพัฒนาเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) และศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาการสนทนาในชีวิตประจำวันจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิเคราะห์องค์ประกอบและวิธีการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1.4 ออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งองค์ประกอบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย

1) กำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แต่ละบทเรียน โดยเนื้อหาต้องเป็นเนื้อหาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และหลักภาษา และใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยเน้นทักษะการพูดสนทนา แต่ละบทเรียนประกอบด้วย บทสนทนา คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง แบบทดสอบการสนทนา และโครงสร้างประโยคเป็นเนื้อหาหลัก ซึ่งประกอบด้วย 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ศัพท์อักษรสากล (IPA) กำกับทุกประโยคสนทนา และภาษาจีน

2) สร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) จำนวน 5 บท ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้โดยผลการพัฒนาได้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้แก่

บทที่ 1 การแนะนำตนเองและผู้อื่น

บทที่ 2 การถามทาง

บทที่ 3 การคมนาคม

บทที่ 4 การพักในโรงแรมและการเช่าห้องพัก

บทที่ 5 การรับประทานอาหาร

เนื้อหาแต่ละบทเรียนประกอบด้วย ใบความรู้ โครงสร้างประโยค คำศัพท์และวลีประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน บทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และแบบทดสอบท้ายบทเรียน จากนั้นนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินซึ่งเป็นแบบประเมินมี

ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแต่ละบทเรียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2. แบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัยจำนวน 40 ข้อ มีขั้นตอนดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาวิธีสร้างข้อสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือกจากหนังสือเทคนิคการสอน และเทคนิคการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ

2.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วจึงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหาค่าอำนาจจำแนกตามวิธีการกูดแมน, เฟลทเซอร์และชไนเดอร์ (เผชัญ กิจระการและสำนักภัททิยธณี.2545 และค่าความเชื่อมั่น โดยการนำข้อสอบไปใช้กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลองที่เรียนมาแล้ว

2.4 นำแบบทดสอบที่มีคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มประชากรต่อไป

3. แบบประเมินการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) 5 สถานการณ์ สถานการณ์ละ 5 คะแนน รวม 40 คะแนน (แยกสอบเป็นรายบุคคล) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คู่มือวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

3.2 สร้างแบบประเมินการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันโดยกำหนดจากสถานการณ์ที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วทั้ง 5 สถานการณ์

3.3 นำแบบประเมินการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และประเมินค่าความสอดคล้องของข้อสอบกับผลการเรียนรู้เป็นรายข้อ

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แบบประเมินการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ที่ถูกต้องที่สุด

3.5 นำแบบทดสอบที่หาประสิทธิภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มประชากรต่อไป

4. แบบสอบถามความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ แบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 15 ข้อ ข้อคำถามแบบเปิด 1 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนซึ่งเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

4.2 ศึกษาข้อความที่แสดงความพอใจ และสร้างแบบวัดความพึงพอใจจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ

4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้เรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเที่ยงตรงและครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ

4.4 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจ (IOC) เลือกข้อคำถามที่มีค่าระหว่าง 0.50 -1.00 เป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (นพพร ณะชัยจันทร์, 2552)

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบความถูกต้องของแบบวัดความพึงพอใจอีกครั้ง แล้วจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ฉบับสมบูรณ์

4.6 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจหลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้เรียนที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาจีนที่เรียนในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (กลุ่มประชากร)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบด้วยข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
2. ดำเนินการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยในระหว่างการสอนผู้วิจัยทดสอบระหว่างการเรียนทุกครั้ง จำนวน 5 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกคะแนน
3. ทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจทางการสนทนาภาษาไทยและทดสอบวัดความสามารถทางการสนทนาภาษาไทยแบบปากเปล่า หลังการเรียนสิ้นสุดลง
4. เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนแต่ละบทเรียนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพ (E_1)
2. นำคะแนนจากการทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการสนทนาภาษาไทยมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแต่ละบทเรียน (E_2)
3. คะแนนจากการทำข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อหาความก้าวหน้าของการเรียน

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีประสิทธิภาพ 82.43/83.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาทักษะในการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) คะแนนหลังเรียนมีค่ามากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาเรื่องการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

	N	μ	σ	ร้อยละคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น
ก่อนเรียน	50	57.85	6.61	25.41
หลังเรียน	50	83.26	3.33	

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาเรื่องการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเท่ากับ 57.85 และคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาจีนที่ได้รับการพัฒนาเรื่องการสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์การสนทนาภาษาไทย เท่ากับ 83.26 โดยมีร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 25.41

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่รายอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 4.66, S.D = .51$

อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการวิจัยเป็นไปตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ โดยสามารถอภิปรายผลตามประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ด้านประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.43/83.26 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผ่านมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทำให้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ซึ่งพิจารณาตามเกณฑ์ การประมวลผล (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) อยู่ระหว่าง 4.51 – 5.00 ซึ่งแปลผลได้ว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) มีความเหมาะสมมากที่สุด และเมื่อนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน พบว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีประสิทธิภาพ 76.25/77.41 สูงกว่าเกณฑ์ 70/70 แสดงว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แล้วจึงมีการนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและข้อบกพร่องมาปรับ แก้ไขพัฒนาเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) ที่มีประสิทธิภาพ นำไปใช้ทดลองกับกลุ่มทดลองกลุ่มใหม่ พบว่ามีประสิทธิภาพ 82.43/83.26 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 อีกทั้งการออกแบบในการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีการพัฒนาสร้างอย่างเป็นขั้นตอน กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบในการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาลักษณะหนังสือเรียนสำหรับชาวต่างประเทศควรมีลักษณะเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่สามารถฝึกหัด ทบทวนเนื้อหาในแต่ละบทเรียนได้ด้วยตนเอง มีกิจกรรมประจำบทเรียนและบทสนทนาที่ออกเสียงด้วยเจ้าของภาษาที่ออกเสียงได้ชัดเจน สำหรับผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเองซ้ำๆ จนสามารถสนทนาภาษาไทยด้วยความชำนาญ เช่นเดียวกับหลักการฝึกหัดของธอร์นได (Thorndike) ที่ให้แนวคิดในการฝึกหัดว่า แบบฝึกตามหลักจิตวิทยาควรเน้นให้มีการกระทำซ้ำๆ เพื่อให้จดจำได้นานและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับ ออกมา อองและกอบสุข คงมนัส (2561) ที่ศึกษาการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องพยัญชนะและสระภาษาไทย สำหรับนักศึกษาเมียนมา ระดับ

ปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกึ่ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ที่พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบประสม (Multimedia e-book) ประกอบด้วยอักขระหรือข้อความ ภาพ เสียงและเทคนิคการนำเสนอที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน และองค์ประกอบอื่นๆ สามารถตอบสนองต่อลักษณะการเรียนรู้เฉพาะของผู้เรียนได้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ระหว่างเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาจีนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(Talking Book) ประกอบการเรียนการสอนสนทนาวิชาภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 57.85 และคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 83.26 และมีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 25.41 แสดงว่า ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจสามารถสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันในหัวข้อที่กำหนดให้ได้หลังการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กล่าวคือ เมื่อเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แล้วได้เรียนรู้สำเนียงภาษาในบทสนทนาด้วยเจ้าของภาษา มีการฝึกหัดการพูดสนทนาตามเสียงที่สร้างไว้ ทำให้สามารถสนทนาตามได้ เกิดเป็นความรู้ ความชำนาญในการพูดสนทนา ทั้งยังไม่จำกัดเรื่องเวลาและจำนวนครั้งในการใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สามารถเปิดฟังเสียงและฝึกสนทนาตามได้ตามความต้องการ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนสอดคล้องกับ ศิริพร บุญเรือง (2556) ศึกษาการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนหวาย (นครรัฐประสาธ) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีผลการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจดีขึ้น อันเนื่องจากการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อที่มีความแปลกใหม่ มีกิจกรรมในการเรียนรู้และแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแต่ละชุดการเรียนรู้นอกจากนี้เนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแล้วยังมีภาพ เสียงเพลง เสียงบรรยาย เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ซึ่งแตกต่างจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ จึงทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเต็มที่

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์(Talking Book) การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.66, S.D = .51$ แสดงว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Talking Book) การสนทนาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ช่วยสร้างความรู้ ความชำนาญในการออกเสียงสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่างๆได้ และกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี มีการใช้ภาพที่สื่อความหมายที่ชัดเจน และตัวอย่างไฟล์เสียงสนทนาภาษาไทยที่ชัดเจน จึงเป็นการออกแบบที่ทำให้เกิดการรับรู้ที่ง่ายเหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาที่สองที่ต้องการฝึกการออกเสียงภาษาไทย

ทั้งในระดับออกเสียงคำศัพท์ ออกเสียงประโยคภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และการออกเสียงประโยคสนทนา ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ เช่นเดียวกับ จรัสสม ปานบุตร (2014) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเค็ด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเค็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.53, S.D = .44$

ข้อเสนอแนะ

1. ควรพัฒนาออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับเนื้อหาทักษะภาษาไทยด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน สำหรับนักศึกษาต่างชาติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้มากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มา ใช้ประกอบในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากที่สุด
3. ควรมีการศึกษาพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ประเภทอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมทักษะการสนทนาภาษาไทยและทักษะด้านอื่นๆ ของผู้เรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชาติ ศรีพุทธาธรรม. (2548). การพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ชีวิตประจำวัน ด้วยเทคนิคท่องจำคำสัมผัสสำหรับชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จรัสสม ปานบุตร. (2557). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองเค็ด. วารสารวิชาการVerdian E-Journal, 7(3).
- นพพร ณะชัยพันธ์. (2550). การสร้างและการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมการ. เชียงราย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : สิริวิสาสาส์นเมตตา วิวัฒนานุกูล. (2548). การสื่อสารต่างวัฒนธรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรวรรณ ศรียาภัย. (2557). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนาพร แสนใหญ่. (2553). รูปแบบการสอนหาเพื่อการสื่อสารระหว่างอาจารย์สอนภาษาไทย กับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ของศูนย์การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ศิริพร บุญเรือง (2556). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนหวาย (นครรัฐประสาธ). วารสาร Veridian E Journal Silpakorn University,6(1), 772-773.
- ออนมา อองและกอบสุข คงมนัส. (2561). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการพัฒนาหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ เรื่องพยางค์และสระภาษาไทย สำหรับนักศึกษาเมียนมา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 20(4), 266-278.
- เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธานี. (2545). ดัชนีประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล. วารสารการวัดผลการศึกษา. 8(6): 31-51.
- Goffman, E. (1981). Footing”. In Erving Goffman. (ed.). Forms of Talk, 124-59. Philadelphia:University of Pennsylvania Press.